

Oikeustapauskokoelma

UNIONIN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO (neljäs jaosto)

7 päivänä syyskuuta 2017 *

Muutoksenhaku – Oikeus tutustua Euroopan unionin toimielinten asiakirjoihin – Asetus (EY) N:o 1049/2001 – 4 artiklan 2 kohdan kolmas luetelmakohta – Poikkeukset oikeudesta tutustua asiakirjoihin – Tutkintatoimien tarkoitusten suoja – Direktiivi 98/34/EY – 8 ja 9 artikla – Euroopan komission yksityiskohtainen lausunto, joka koskee teknistä määräystä koskevaa ehdotusta – Asiakirjaan tutustumista koskevan oikeuden epääminen

Asiassa C-331/15 P,

jossa on kyse Euroopan unionin tuomioistuimen perussäännön 56 artiklaan perustuvasta valituksesta, joka on pantu vireille 3.7.2015,

Ranskan tasavalta, asiamiehinnään D. Colas, G. de Bergues, B. Fodda ja F. Fize,

valittajana,

jota tukee

Tšekin tasavalta, asiamiehinnään M. Smolek, T. Müller, J. Vlácil ja D. Hadroušek,

väliintulijana muutoksenhakuasteessa,

ja jossa muina osapuolina ovat

Carl Schlyter, kotipaikka Linköping (Ruotsi), edustajinaan S. Schubert, Rechtsanwalt, ja O. W. Brouwer, advocaat,

kantajana ensimmäisessä oikeusasteessa,

Euroopan komissio, asiamiehinnään J. Baquero Cruz, A. Tokár ja F. Clotuche-Duvieusart,

vastaajana ensimmäisessä oikeusasteessa,

Suomen tasavalta, asiamiehenään S. Hartikainen, ja

Ruotsin kuningaskunta, asiamiehinnään C. Meyer-Seitz, N. Otte Widgren, U. Persson, A. Falk, E. Karlsson ja L. Swedenborg,

väliintulijoina ensimmäisessä oikeusasteessa,

* Oikeudenkäyntikieli: englanti.

UNIONIN TUOMIOISTUIN (neljäs jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja T. von Danwitz sekä tuomarit E. Juhász (esittelevä tuomari), C. Vajda, K. Jürimäe ja C. Lycourgos,

julkisasiamies: M. Wathelet,

kirjaaja: hallintovirkamies K. Malacek,

ottaen huomioon kirjallisessa käsittelyssä ja 8.2.2017 pidetyssä istunnossa esitetyn,

kuultuaan julkisasiamiehen 6.4.2017 pidetyssä istunnossa esittämän ratkaisuehdotuksen,

on antanut seuraavan

tuomion

- 1 Valituksessaan Ranskan tasavalta vaatii unionin yleisen tuomioistuimen 16.4.2015 antaman tuomion Schlyter v. komissio (T-402/12, EU:T:2015:209; jäljempänä valituksenalainen tuomio), jolla sen kumosi Euroopan komission 27.6.2012 tekemän päätöksen, jolla komissio epäsi kantajalta odotusaikana oikeuden tutustua yksityiskohtaiseen lausuntoonsa, joka koskee nanohiukkasmuodossa olevia aineita koskevan vuosi-ilmoituksen sisällöstä ja esittämisen edellytyksistä annettua asetusehdotusta (2011/673/F) (jäljempänä riidanalainen päätös), josta Ranskan viranomaiset olivat ilmoittaneet komissiolle teknisiä standardeja ja määräyksiä koskevien tietojen toimittamisessa noudatettavasta menettelystä 22.6.1998 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 98/34/EY (EYVL 1998, L 204, s. 37), sellaisena kuin se on muutettuna 20.7.1998 annetulla Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 98/48/EY (EYVL 1998, L 217, s. 18; jäljempänä direktiivi 98/34), mukaisesti.

I Asiaa koskevat oikeussäännöt

A Direktiivi 98/34

- 2 Direktiivin 98/34 johdanto-osan kolmannessa, kuudennessa, seitsemännessä ja yhdeksännessä perustelukappaleessa todetaan seuraavaa:

”(3) sisämarkkinoiden moitteettoman toiminnan kannalta on tärkeätä varmistaa teknisiä standardeja tai määräyksiä koskevien kansallisten aloitteiden mahdollisimman suuri avoimuus,

--

- (6) kaikkien jäsenvaltioiden on myös saatava tietoonsa jonkin jäsenvaltion suunnittelemaat tekniset määräykset,

- (7) sisämarkkinoiden päämääränä on varmistaa edullinen ympäristö yritysten kilpailulle; etenkin tiedon lisääminen edistää sitä, että yritykset voivat paremmin hyödyntää näihin markkinoihin liittyviä etuja; näin ollen on tärkeätä säätää mahdollisuudesta, että taloudelliset toimijat voivat antaa arvionsa muissa jäsenvaltioissa ehdotettavien kansallisten teknisten määräysten vaikutuksesta ilmoitettujen ehdotusten otsikoiden säännöllisen julkaisemisen perusteella sekä näiden ehdotusten luottamuksellisuutta koskevien säännösten mukaisesti,

--

(9) tuotteisiin liittyvien teknisten määräysten osalta sellaiset toimenpiteet, joiden tarkoituksena on markkinoiden moitteettoman toiminnan varmistaminen tai markkinoiden kehittymisen jatkuminen, merkitsevät erityisesti kansallisten suunnitelmien avoimuuden lisäämistä sekä ehdotettujen määräysten perusteiden ja edellytysten markkinoihin aiheuttamien vaikutusten laajentamista,

– –”

3 Direktiivin 98/34 8 artiklassa säädetään seuraavaa:

”1. Jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle välittömästi teknisiä määräyksiä koskevat ehdotukset, paitsi kun on kyse kansainvälisen tai eurooppalaisen standardin käyttöönotosta sellaisenaan, jolloin pelkkä tiedonanto riittää, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 10 artiklan säännösten soveltamista. Niiden on toimitettava komissiolle myös ilmoitus niistä syistä, joiden vuoksi tällaisen teknisen määräyksen laatiminen on tarpeen, jollei näitä syitä selvitetä jo ehdotuksessa.

– –

Komissio ilmoittaa viipymättä muille jäsenvaltioille teknistä määräystä koskevasta ehdotuksesta ja kaikista sille toimitetuista asiakirjoista. – –

– – teknisten eritelmien – – osalta komission tai jäsenvaltioiden yksityiskohtaiset huomautukset tai lausunnot voivat koskea ainoastaan seikkoja, jotka voivat mahdollisesti aiheuttaa kaupan esteitä tai palveluja koskevien määräysten osalta palvelujen vapaan liikkuvuuden tai palvelujen tarjoajien sijoittautumisvapauden esteitä, ei[vät]kä toimenpiteen verotuksellisia tai rahoituksellisia seikkoja.

2. Komissio ja jäsenvaltiot voivat esittää teknistä määräystä koskevasta ehdotuksesta tiedon antaneelle jäsenvaltiolle huomautuksia; tämän jäsenvaltion on otettava esitetyt huomautukset myöhemmässä teknisen määräyksen valmistelussa mahdollisuuksien mukaan huomioon.

3. Jäsenvaltioiden on toimitettava viipymättä komissiolle teknisen määräyksen lopullinen teksti.

4. Tämän artiklan mukaisesti toimitettuja tietoja ei katsota luottamuksellisiksi, jollei ilmoittava jäsenvaltio sitä nimenomaisesti pyydä. Tällainen pyyntö on perusteltava.

– –”

4 Kyseisen direktiivin 9 artiklassa säädetään seuraavaa:

”1. Jäsenvaltioiden on lykättävä teknistä määräystä koskevan ehdotuksen antamista kolmella kuukaudella siitä päivästä alkaen, jona komissio on saanut 8 artiklan 1 kohdassa säädetty tiedot.

2. Jäsenvaltioiden on lykättävä

– –

– kuudella kuukaudella muun teknistä määräystä koskevan ehdotuksen antamista (palveluja koskevia ehdotuksia lukuun ottamatta), sanotun kuitenkaan rajoittamatta 3, 4 ja 5 kohdan soveltamista,

siitä päivästä alkaen, jona komissio on saanut 8 artiklan 1 kohdassa tarkoitettut tiedot, jos komissio tai toinen jäsenvaltio esittää kolmen kuukauden kuluessa kyseisestä päivästä yksityiskohtaisen lausunnon, jonka mukaan suunniteltu toimenpide sisältää seikkoja, jotka voisivat luoda esteitä tavaroiden vapaalle liikkuvuudelle sisämarkkinoilla,

--

Kyseisen jäsenvaltion on annettava komissiolle kertomus toimenpiteistä, jotka se aikoo toteuttaa näiden yksityiskohtaisten lausuntojen johdosta. Komissio ottaa kantaa näihin toimenpiteisiin.

--

3. Jäsenvaltioiden on lykättävä teknistä määräystä koskevan ehdotuksen hyväksymistä, palveluja koskevia määräysehdotuksia lukuun ottamatta, kahdellatoista kuukaudella siitä päivästä alkaen, jona komissio on saanut 8 artiklan 1 kohdassa tarkoitetut tiedot, jos komissio kolmen kuukauden kuluessa kyseisestä päivästä ilmoittaa aikeestaan ehdottaa asiaa koskevaa direktiiviä, asetusta tai päätöstä tai antaa asiaa koskevan direktiivin, asetuksen tai päätöksen [SEUT 288] artiklan mukaisesti.”

B Asetus (EY) N:o 1049/2001

5 Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission asiakirjojen saamisesta yleisön tutustuttavaksi 30.5.2001 annetun asetuksen (EY) N:o 1049/2001 (EYVL 2001, L 145, s. 43) johdanto-osan kuudennessa perustelukappaleessa todetaan, että ”laajempi mahdollisuus tutustua asiakirjoihin olisi myönnettävä tapauksissa, joissa toimielimet toimivat lainsäätäjinä, myös silloin kun ne toimivat siirretyn toimivallan nojalla, kuitenkin siten, että samalla säilytetään toimielinten päätöksenteon tehokkuus. Tällaisten asiakirjojen olisi oltava mahdollisimman laajasti suoraan yleisön tutustuttavissa.”

6 Asetuksen N:o 1049/2001 1 artiklassa, jonka otsikkona on ”Tarkoitus”, säädetään seuraavaa:

”Tämän asetuksen tarkoituksena on

a) määritellä ne julkiseen tai yksityiseen etuun perustuvat periaatteet, edellytykset ja rajoitukset, jotka koskevat [SEUT 15 artiklan 3 kohdassa] tarkoitettua oikeutta tutustua Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission – – asiakirjoihin, siten, että taataan mahdollisimman laaja oikeus tutustua asiakirjoihin,

b) luoda säännöt, jotka takaavat tämän oikeuden mahdollisimman helpon käytön, ja

c) edistää asiakirjoihin tutustumismahdollisuutta koskevia hyviä hallintokäytäntöjä.”

7 Kyseisen asetuksen 2 artiklassa, jonka otsikkona on ”Asiakirjoihin tutustumiseen oikeutetut ja soveltamisala”, säädetään seuraavaa:

”1. Jokaisella unionin kansalaisella sekä jokaisella luonnollisella henkilöllä, joka asuu jossain jäsenvaltiossa, sekä jokaisella oikeushenkilöllä, jolla on sääntömääräinen kotipaikka jossain jäsenvaltiossa, on oikeus tutustua toimielinten asiakirjoihin tässä asetuksessa määriteltyjen periaatteiden, edellytysten ja rajoitusten mukaisesti.

--

3. Tätä asetusta sovelletaan kaikkiin toimielimen hallussa oleviin asiakirjoihin, toisin sanoen toimielimen laatimiin tai sen vastaanottamiin ja sen hallussa oleviin asiakirjoihin kaikilla Euroopan unionin toiminnan aloilla.

--”

8 Mainitun asetuksen 4 artiklassa, jonka otsikkona on ”Poikkeukset”, säädetään seuraavaa:

”1. Toimielimet eivät anna tutustuttavaksi asiakirjaa, jonka sisältämien tietojen ilmaiseminen vahingoittaisi:

a) sellaisen yleisen edun suojaa, joka koskee:

- yleistä turvallisuutta,
- puolustusta ja sotilasasioita;
- kansainvälisiä suhteita;
- yhteisön tai jäsenvaltion finanssi-, raha- tai talouspolitiikkaa;

b) yksityiselämän ja yksilön koskemattomuuden suojaa, erityisesti yhteisön lainsäädännön mukaista henkilötietojen suojaa.

2. Toimielimet kieltäytyvät antamasta tutustuttavaksi asiakirjaa, jonka sisältämien tietojen ilmaiseminen vahingoittaisi:

- tietyn luonnollisen henkilön tai oikeushenkilön taloudellisten etujen, mukaan lukien teollis- ja tekijänoikeudet, suojaa;
- tuomioistuinkäsittelyn ja oikeudellisen neuvonannon suojaa;
- tarkastus-, tutkinta- ja tilintarkastustoimien tarkoitusten suojaa;

jollei ylivoimainen yleinen etu edellytä ilmaisemista.

--

6. Jos vain osaan pyydetyistä asiakirjasta voidaan soveltaa poikkeusta, muut asiakirjan osat luovutetaan.

7. Edellä 1–3 kohdassa säädettyjä poikkeuksia sovelletaan ainoastaan niin kauan kuin suojelu on asiakirjan sisällön kannalta perusteltua. Poikkeuksia voidaan soveltaa enintään 30 vuoden ajan. Kun kyseessä ovat yksityisyyden suojaa tai kaupallisia etuja koskevien poikkeusten piiriin kuuluvat asiakirjat ja arkaluonteiset asiakirjat, poikkeuksia voidaan tarvittaessa soveltaa tämän jälkeenkin.”

II Asian tausta

9 Ranskan viranomaiset ilmoittivat komissiolle 29.12.2011 direktiivin 98/34 8 artiklan 1 kohdan mukaisesti asetusehdotuksesta, joka koskee nanohiukkasmuodossa olevia aineita koskevan vuosi-ilmoituksen sisältöä ja esittämisen edellytyksiä.

10 Komissio antoi 30.3.2012 yksityiskohtaisen lausunnon (jäljempänä kyseessä oleva yksityiskohtainen lausunto), jonka vaikutuksesta alkuperäinen odotusaika piteni kolmella kuukaudella direktiivin 98/34 9 artiklan 2 kohdan toisen luetelmakohdan mukaisesti.

11 Carl Schlyter esitti 16.4.2012 eli odotus- tai lykkäysajan kuluessa päivätyssä kirjeessään hakemuksen saada tutustua kyseessä olevaan yksityiskohtaiseen lausuntoon. Komission hylättyä 7.5.2012 päivätyllä kirjeellä kyseisen hakemuksen Schlyter teki 29.5.2012 sille uudistetun hakemuksen pyytäen tätä tarkistamaan kantaansa.

- 12 Komissio hylkäsi 27.6.2012 riidanalaisella päätöksellä Schlyterin uudistetun hakemuksen.

III Menettely unionin yleisessä tuomioistuimessa ja valituksenalainen tuomio

- 13 Schlyter vaati unionin yleisen tuomioistuimen kirjaamoon 6.9.2012 jättämässään kannekirjelmässä riidanalaisen päätöksen kumoamista. Hän vetosi kanteensa tueksi kolmeen valitusperusteeseen.
- 14 Ensimmäisessä valitusperusteessaan Schlyter väitti, että komissio teki oikeudellisia virheitä ja ilmeisiä arviointivirheitä soveltaessaan asetuksen N:o 1049/2001 4 artiklan 2 kohdan kolmatta luetelmakohtaa ja tiedon saatavuutta, yleisön osallistumista päätöksentekoon sekä oikeuden saatavuutta ympäristöasioissa koskevan Århusin yleissopimuksen määräysten soveltamisesta yhteisön toimielimiin ja elimiin 6.9.2006 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1367/2006 (EYVL 2006, L 264, s. 13) 6 artiklan 1 kohtaa. Toisessa valitusperusteessaan Schlyter väitti, että komissio teki oikeudellisen virheen ja ilmeisen arviointivirheen, ja että perustelut olivat puutteelliset siltä osin kuin kyse oli asetuksen N:o 1049/2001 4 artiklan 2 kohdan lopussa ja asetuksen N:o 1367/2006 6 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun ylivoimaisen yleisen edun arviointiperusteen soveltamisesta. Kolmannessa valitusperusteessaan Schlyter väitti, että riidanalaisesta päätöstä rasitti oikeudellinen virhe ja ilmeinen arviointivirhe ja että perustelut ovat puutteelliset siltä osin kuin kyse oli asetuksen N:o 1049/2001 4 artiklan 6 kohdan soveltamisesta.
- 15 Valituksenalaisessa tuomiossa unionin yleinen tuomioistuin totesi ensinnäkin, ettei komission direktiivissä 98/34 säädetyssä menettelyssä antama yksityiskohtainen lausunto kuulu asetuksen N:o 1049/2001 4 artiklan 2 kohdan kolmannessa luetelmakohdassa tarkoitettuihin tutkintatoimiin, sekä toissijaisesti, että tällaisen yksityiskohtaisen lausunnon ilmaiseminen odotusaikana ei välttämättä vahingoita tämän menettelyn tarkoitusta.
- 16 Sen vuoksi unionin yleinen tuomioistuin kumosi riidanalaisen päätöksen.

IV Asian käsittelyn vaiheet unionin tuomioistuimessa ja asianosaisten vaatimukset

- 17 Ranskan tasavalta vaatii valituksellaan unionin tuomioistuinta kumoamaan valituksenalaisen tuomion, palauttamaan asian unionin yleiseen tuomioistuimeen ja velvoittamaan Schlyterin korvaamaan oikeudenkäyntikulut.
- 18 Komissio vaatii unionin tuomioistuinta kumoamaan valituksenalaisen tuomion, hylkäämään ensimmäisessä oikeusasteessa nostetun kanteen ja velvoittamaan Schlyterin korvaamaan oikeudenkäyntikulut.
- 19 Schlyter vaatii unionin tuomioistuinta hylkäämään valituksen ja velvoittamaan Ranskan tasavallan korvaamaan tässä oikeudenkäyntimenettelyssä aiheutuneet oikeudenkäyntikulut.
- 20 Suomen tasavalta vaatii unionin tuomioistuinta hylkäämään valituksen.
- 21 Ruotsin kuningaskunta vaatii unionin tuomioistuinta pysyttämään valituksenalaisen tuomion ja hylkäämään valituksen.
- 22 Unionin tuomioistuimen presidentti hyväksyi 29.10.2015 päivätyllä päätöksellä Tšekin tasavallan väliintulijaksi tukemaan Ranskan tasavallan vaatimuksia. Tšekin tasavalta vaatii unionin tuomioistuinta tekemään päätöksen Ranskan tasavallan, ja tarvittaessa komission, esityksen mukaisesti.

V Valitus

- 23 Ensiksi on käsiteltävä Schlyterin esittämät oikeudenkäyntiväitteet, jotka koskevat tiettyjä valituksessa esitettyjä väitteitä, ja toiseksi on aineellisesti tutkittava ainoa valitusperuste.

A Oikeudenkäyntiväitteet

1. Asianosaisten lausumat

- 24 Schlyter esittää oikeudenkäyntiväitteitä, jotka koskevat useita valituksessa esitettyjä väitteitä.
- 25 Hän toteaa ensinnäkin, että Ranskan tasavallan väitettä, joka koskee tutkinnan käsitteen määritelmän, jota on käytetty valituksenalaisessa tuomiossa, ja tuomiossa 25.9.2014, *Spirlea v. komissio* (T-306/12, EU:T:2014:816) annetun EU Pilot-menettelyitä koskevan ratkaisun välistä epä johdonmukaisuutta, ei voida ottaa tutkittavaksi, koska kyseinen väite on uusi peruste, johon olisi pitänyt vedota unionin yleisessä tuomioistuimessa. Schlyterin mukaan EU Pilot-menettelyitä on käytetty jo vuodesta 2008, ja näin ollen väite, joka perustuu kyseisten eri menettelyjen vertailuun, olisi voitu esittää unionin yleisessä tuomioistuimessa.
- 26 Schlyter toteaa lisäksi, että Ranskan tasavallan esittämä väite siitä, että sen määrittämiseksi, onko teknistä määräystä koskeva ehdotus sisämarkkinoilla noudatettavien sääntöjen mukainen, komissio joutuu usein kokoamaan tietoja tosiseikoista, on jätettävä tutkimatta, koska tällaista unionin yleisen tuomioistuimen tosiseikkoja koskevan toteamuksen kyseenalaistamista ei voida tutkia muutoksenhakuvaiheessa.
- 27 Schlyter väittää vielä, että väite, jonka mukaan on niin, että koska kyseessä olevan yksityiskohtaisen lausunnon ilmaiseminen voi vaikuttaa kaikkiin neuvotteluihin ja saada aikaan julkista painostusta, ilmaiseminen vaarantaa komission ja asianomaisen jäsenvaltion välisen vuoropuhelun laadun, on jätettävä tutkimatta muutoksenhakuvaiheessa, koska Schlyter on jo unionin yleisessä tuomioistuimessa vaatinut, että Ranskan tasavalta perustelee tällaisen vahingollisen vaikutuksen olemassaolon. Kyseinen jäsenvaltio ei kuitenkaan antanut tältä osin vastausta ja tyytyi lainaamaan julkisasiamies Kokottin asiassa komissio v. Technische Glaswerke Ilmenau (C-139/07 P, EU:C:2009:520) antamaa ratkaisuehdotusta selittämättä, miksi se on merkityksellinen käsiteltävässä asiassa. Kaikki kyseistä väitettä tukevat tekijät olisi kuitenkin pitänyt esittää unionin yleisessä tuomioistuimessa.
- 28 Ranskan tasavalta katsoo, että kyseiset kolme väitettä voidaan ottaa tutkittavaksi.

2. Unionin tuomioistuimen arviointi asiasta

- 29 Kyseisistä oikeudenkäyntiväitteistä on todettava ensinnäkin, että valituksenalaisen tuomion 52 kohdasta käy ilmi, että Ranskan tasavalta vetosi unionin yleisessä tuomioistuimessa siihen, että direktiivissä 98/34 säädettyä menettelyä on pidettävä tutkintana ja että se, että komissio antaa yksityiskohtaisen lausunnon kyseisessä menettelyssä, kuuluu asetuksen N:o 1049/2001 4 artiklan 2 kohdan kolmannessa luetelmakohdassa tarkoitettuihin tutkintatoimiin. Käsiteltävässä muutoksenhakuasiassa kyseinen jäsenvaltio pyrkii osoittamaan vetoamalla valituksenalaisen tuomion ja tuomion 25.9.2014 *Spirlea v. komissio* (T-306/12, EU:T:2014:816) väliseen ristiriitaan, että unionin yleinen tuomioistuin teki oikeudellisen virheen kieltäytyessään luonnehtimasta direktiivissä 98/34 säädettyä menettelyä asetuksen N:o 1049/2001 4 artiklan 2 kohdan kolmannessa luetelmakohdassa tarkoitetuksi tutkintatoimeksi. Tällainen väite ei kuitenkaan ole uusi peruste, vaan ainoastaan peruste, joka on jo esitetty unionin yleisessä tuomioistuimessa.

- 30 Toiseksi on todettava, että Ranskan tasavallan väitteellä, jonka mukaan komissio joutuu usein kokoamaan tietoja tosiseikoista arvioidakseen, onko teknistä määräystä koskeva ehdotus yhteensopiva sisämarkkinoita koskevien sääntöjen kanssa, ei kritisoida unionin yleisen tuomioistuimen tosiseikkoja koskevaa toteamusta, joka koskee komission konkreettista menettelyä, vaan se koskee direktiivillä 98/34 käyttöön otetun menettelyn määrittelyä asetuksen N:o 1049/2001 4 artiklan 2 kohdan kolmannessa luetelmakohdassa tarkoitetuksi tutkintatoimeksi, mikä on oikeuskysymys.
- 31 Kolmanneksi on muistutettava, että – kuten valituksenalaisen tuomion 40 kohdassa todetaan – komissio perusteli yhtäältä riidanalaisessa päätöksessä asetuksen N:o 1049/2001 4 artiklan 2 kohdan kolmannen luetelmakohdan soveltamista tähän tapaukseen siten, että kyseessä olevan yksityiskohtaisen lausunnon ilmaiseminen yleisölle odotusaikana vähentäisi Ranskan tasavallan halukkuutta tehdä yhteistyötä sen kanssa keskinäisen luottamuksen ilmapiirissä. Ranskan tasavallan ensimmäisessä oikeusasteessa esittämästä väliintulokirjelmästä, johon se on vedonnut unionin yleisessä tuomioistuimessa, käy toisaalta ilmi pääasiallisesti, että komissio noudatti inkvisitorista lähestymistapaa direktiivissä 98/34 säädettyssä kahdenvälisessä vuoropuhelussa, johon sovelletaan luottamuksellisuuden vaatimusta riidan sovinnolliseksi ratkaisemiseksi ilman julkista painostusta kyseisen toimielimen ja asianomaisen jäsenvaltion välillä. Tässä yhteydessä vedoten implisiittisesti analogiaan käsiteltävän asian ja asian välillä, jossa on annettu tuomio 29.6.2010, komissio v. Technische Glaswerke Ilmenau (C-139/07 P, EU:C:2010:376), Ranskan tasavalta viittasi julkisasiamies Kokottin viimeksi mainitussa asiassa antamaan ratkaisuehdotukseen tukeakseen väitettään, jonka mukaan on välttämätöntä taata tietty luottamuksellisuuden aste, jotta komission ja asianomaisen jäsenvaltion väliset neuvottelut eivät häiriinny. Tällaisten unionin yleisessä tuomioistuimessa esitettyjen perusteluiden laajentaminen voidaan kuitenkin ottaa tutkittavaksi muutoksenhaun yhteydessä.
- 32 Näissä olosuhteissa Schlyterin oikeudenkäyntiväitteet on hylättävä.

B Asiakysymys

- 33 Ranskan tasavalta esittää valituksensa tueksi yhden ainoan valitusperusteen. Kyseinen valitusperuste jakautuu kahteen osaan.

1. Ainoan valitusperusteen ensimmäinen osa

a) Asianosaisten lausumat

- 34 Ranskan tasavalta, jota Tšekin tasavalta ja komissio tukevat, moittii unionin yleistä tuomioistuinta siitä, että se on tehnyt oikeudellisen virheen todetessaan, ettei direktiivissä 98/34 säädetty menettely ole asetuksen N:o 1049/2001 4 artiklan 2 kohdan kolmannessa luetelmakohdassa tarkoitettu tutkintatoimi.
- 35 Schlyter, jota Suomen tasavalta ja Ruotsin kuningaskunta tukevat, väittää ensinnäkin, ettei Ranskan tasavallan väite siitä tosiseikasta, ettei valituksenalaisessa tuomiossa esiintyvä tutkinnan käsite perustu mihinkään asetuksessa N:o 1049/2001, direktiivissä 98/34 tai oikeuskäytännössä vahvistettuun määritelmään, ole perusteltu.
- 36 Schlyter toteaa toiseksi, että Ranskan tasavallan väite, joka koskee sitä, että tutkinnan käsitteen soveltaminen valituksenalaisessa tuomiossa on ristiriidassa EU Pilot-menettelyä koskevan tuomion 25.9.2014 Spirlea v. komissio (T-306/12, EU:T:2014:816) kanssa, on tehoton ja perusteeton.
- 37 Kolmanneksi Schlyterin mukaan Ranskan tasavalta on väärässä väittäessään, että jos unionin tuomioistuin hyväksyy tutkinnan käsitteen valituksenalaisen tuomion 53 kohdassa esitetyn määritelmän, direktiivissä 98/34 säädetty menettely vastaa kyseistä määritelmää.

38 Neljänneksi Schlyter vetoaa lisäksi siihen, ettei mikään 16.7.2015 annetussa tuomiossa ClientEarth v. komissio (C-612/13 P, EU:C:2015:486) viittaa siihen, ettei tutkinnan käsitettä voitaisi määritellä suppeasti. Kyseisestä tuomiosta ei myöskään seuraa, että kaikki toimenpiteet, jotka liittyvät komission tehtävään perussopimusten valvojana, olisivat tutkintatoimia.

b) Unionin tuomioistuimen arviointi asiasta

39 Unionin yleinen tuomioistuin totesi valituksenalaisen tuomion 83 kohdassa, että kun komissio vetosi asetuksen N:o 1049/2001 4 artiklan 2 kohdan kolmanteen luetelmakohtaan evätäkseen oikeuden tutustua kyseessä olevaan yksityiskohtaiseen lausuntoon sillä perusteella, että sen ilmaiseminen voisi vahingoittaa tutkintatoimien tarkoituksia, se teki oikeudellisen virheen, koska komission direktiivissä 98/34 säädetyssä menettelyssä antama yksityiskohtainen lausunto ei sisältönsä ja laatimiskontekstinsa perusteella kuulu asetuksen N:o 1049/2001 kyseisessä säännöksessä tarkoitettuihin tutkintatoimiin.

40 Tähän päätelmään tullakseen unionin yleinen tuomioistuin tutki, vastaavatko direktiivissä 98/34 säädetty menettely ja tällaisen menettelyn yhteydessä annettu yksityiskohtainen lausunto valituksenalaisen tuomion 53 kohdassa määriteltä tutkinnan käsitettä, jolla tarkoitetaan ”sekä kaikkia niitä tutkimuksia, jotka toimivaltainen viranomainen suorittaa rikkomisen osoittamiseksi, että menettelyä, jossa hallintoviranomainen kokoaa tietoja ja tarkistaa tietyt tosiseikat ennen päätöksentekoa”.

41 Vaikka asetuksen N:o 1049/2001 4 artiklan 2 kohdan kolmannessa luetelmakohdassa säädetään, että toimielimet kieltäytyvät antamasta tutustuttavaksi asiakirjaa, jonka sisältämien tietojen ilmaiseminen vahingoittaisi muun muassa tutkintatoimien tarkoitusten suojaa, asetuksessa ei ole määriteltä tässä säädöksessä tarkoitettua tutkintatoimien käsitettä.

42 On todettava lisäksi, ettei kyseisen käsitteen yleistä määritelmää ole vahvistettu myöskään unionin tuomioistuimen oikeuskäytännössä.

43 Ranskan tasavalta ja komissio riitauttavat unionin yleisen tuomioistuimen määritelmän kyseiselle käsitteelle ja väittävät, että se on liian suppea. Ne väittävät pääasiallisesti, ettei tutkinnan käsitettä pidä rajoittaa yhtäältä tutkimuksiin, jotka viranomainen suorittaa rikkomisen tai sääntöjenvastaisuuden vuoksi, eikä toisaalta menettelyihin, joissa tarkoitus on koota ja tarkistaa tosiseikkoja ja tietoja päätöksen tekemiseksi.

44 Kyseinen väite on hyväksyttävä.

45 Tältä osin on todettava, että asetuksen N:o 1049/2001 4 artiklan 2 kohdan kolmannessa luetelmakohdassa käytetty tutkinnan käsite on unionin oikeuden itsenäinen käsite, jota on tulkittava ottaen huomioon muun muassa sen tavanomainen merkitys sekä asiayhteys (ks. analogisesti tuomio 9.3.2010, komission v. Saksa, C-518/07, EU:C:2010:125, 18 kohta ja tuomio 3.10.2013, Inuit Tapiriit Kanatami ym. v. parlamentti ja neuvosto, C-583/11 P, EU:C:2013:625, 50 kohta).

46 Ilman, että on tarpeen antaa tyhjentävä määritelmä asetuksen N:o 1049/2001 4 artiklan 2 kohdan kolmannessa luetelmakohdassa tarkoitetuille tutkintatoimille, on katsottava, että tällaisia toimia ovat komission jäsennelty ja muodollinen menettely, jonka tarkoituksena on tietojen kerääminen ja analysointi, jotta kyseinen toimielin voisi muodostaa kannan EU- ja EUT-sopimuksissa määrättyjä tehtäviään suorittaessaan.

47 Kyseisen menettelyn tarkoituksena ei välttämättä ole havaita rikkomista tai sääntöjenvastaisuutta tai aloittaa rikkomusmenettelyä niiden johdosta. Tutkinnan käsite voi kattaa myös komission toiminnan, jonka tarkoituksena on määrittää tosiseikasto tietyn tilanteen arvioimiseksi.

- 48 Jotta menettely voitaisiin määrittää tutkinnaksi, ei myöskään ole välttämätöntä, että komission omaksuma kanta tehtäviensä hoitamiseksi olisi esitetty SEUT 288 artiklan neljännessä alakohdassa tarkoitettun päätöksen muodossa. Tällainen kanta voidaan esittää myös kertomuksen tai suosituksen muodossa.
- 49 Käsiteltävässä asiassa on todettava, että direktiivin 98/34 8 ja 9 artiklassa määritetään prosessuaalinen ketju, joka koskee sitä, että jäsenvaltio toimittaa ilmoituksen teknistä määräystä koskevasta ehdotuksesta ja komissio antaa siitä yksityiskohtaisen lausunnon. Tästä seuraa, että kyseisessä direktiivissä säädetään jäsennellystä ja muodollisesta menettelystä.
- 50 Sekä kyseisen direktiivin nimikkeestä että säännöksistä käy lisäksi ilmi, että siinä säädetyn menettelyn tarkoitus on koota ja analysoida tietoja. Erityisesti sen 8 artiklan 1 kohdassa säädetään, etteivät jäsenvaltiot toimita komissiolle ainoastaan teknisiä määräyksiä koskevia ehdotuksia, vaan myös tarvittaessa ilmoituksen niistä syistä, joiden vuoksi teknisen määräyksen laatiminen on tarpeen, sekä keskeisimpien ja välittömästi asiaa koskevien perustana olevien lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten tekstin.
- 51 Tältä osin on todettava, että toisin kuin unionin yleinen tuomioistuin totesi valituksenalaisen tuomion 56 ja 57 kohdassa, kysymys siitä, pyytääkö komissio itse tietoja jäsenvaltioilta vai saako se ne lainsäädännön perusteella, ei ole merkityksellinen sen määrittämisen osalta, onko menettely luokiteltava tutkinnaksi.
- 52 Lopuksi on todettava, että komission direktiivin 98/34 9 artiklan 2 kohdan nojalla antama yksityiskohtainen lausunto on virallinen toimenpide, jolla täsmennetään kyseisen toimielimen oikeudellista kantaa kyseessä olevan jäsenvaltion ilmoittaman teknistä määräystä koskevan ehdotuksen yhteensopivuudesta muun muassa tavaroiden vapaan liikkuvuuden ja palvelujen tarjoajien sijoittautumisvapauden kanssa.
- 53 Näin ollen tällainen lausunto kuuluu tutkintamenettelyihin.
- 54 Näissä olosuhteissa Ranskan tasavallan valitusperusteensa ensimmäisessä osassa esittämä väite, jonka mukaan valituksenalaista tuomioita rasittaa oikeudellinen virhe, koska unionin yleinen tuomioistuin totesi, että komission soveltama direktiivin 98/34 säännösten mukainen menettely ja kyseisen toimielimen antama yksityiskohtainen lausunto eivät kuulu asetuksen N:o 1049/2001 4 artiklan 2 kohdan kolmannessa luetelmakohdassa tarkoitettuihin tutkintatoimiin, on perusteltu.
- 55 Näin ollen ainoan valitusperusteen ensimmäinen osa on hyväksyttävä.

2. Ainoan valitusperusteen toinen osa

a) Asianosaisten ja muiden osapuolten lausumat

- 56 Ranskan tasavalta väittää, että unionin yleinen tuomioistuin teki valituksenalaisen tuomion 84–88 kohdassa oikeudellisen virheen todetessaan toissijaisesti, että siinäkin tapauksessa, että komission yksityiskohtainen lausunto kuuluisi asetuksen N:o 1049/2001 4 artiklan 2 kohdan kolmannessa luetelmakohdassa tarkoitettuihin tutkintatoimiin, kyseisen yksityiskohtaisen lausunnon ilmaiseminen ei välttämättä vahingoita direktiivissä 98/34 säädetyn menettelyn tarkoitusta.
- 57 Kyseinen jäsenvaltio katsoo yhtäältä, ettei Schlyter ensimmäisen oikeusasteen kantajana ole esittänyt väitettä siitä, että siinä tapauksessa, että direktiivissä 98/34 säädetty menettely on tutkintatoimi, kyseisen lausunnon ilmaiseminen ei vahingoita tällaisen tutkintatoimen tarkoitusta. Kyseisen

jäsenvaltion mukaan tällaiseen perusteeseen perustuvaan väitettä ei voitu ottaa viran puolesta huomioon, joten unionin yleinen tuomioistuin menetteli virheellisesti vedotessaan siihen päätöksensä tueksi.

- 58 Ranskan tasavalta väittää toisaalta, että unionin yleinen tuomioistuin on valituksenalaisen tuomion 85 kohdassa tehnyt virheellisen suppean tulkinnan direktiivissä 98/34 säädetyn menettelyn tarkoituksen osalta, koska kyseisen menettelyn tarkoitus liittyy myös komission ja asianomaisen jäsenvaltion välisen vuoropuhelun laatuun. Direktiivissä 98/34 säädetyllä menettelyn luottamuksellisuuden vaatimuksella samoin kuin jäsenyysvelvoitteiden noudattamatta jättämistä koskevan menettelyn oikeudenkäyntiä edeltävässä vaiheessa sovellettavalla luottamuksellisuuden vaatimuksella on tarkoitus taata kyseisen vuoropuhelun laatu, jotta voidaan päästä sovintoratkaisuun.
- 59 Komission mukaan sen ja asianomaisen jäsenvaltion välisten neuvottelujen luottamuksellinen luonne yksityiskohtaisen lausunnon antamisen jälkeen kuuluu direktiivin 98/34 mukaiseen menettelyyn ja on analoginen muissa samankaltaisissa menettelyissä, erityisesti jäsenyysvelvoitteiden noudattamatta jättämistä koskevassa menettelyssä, käytävien neuvottelujen luottamuksellisen luonteen kanssa. Se toteaa, että väite, johon on vedottu valituksenalaisen tuomion 87 kohdassa, on virheellinen, ja että kyseisiä neuvotteluja on suojattava kaikelta ulkoiselta paineelta, koska komissio pyrkii vakuuttamaan kyseessä olevan jäsenvaltion siitä, että sen kansallinen säännösehdoitus saattaa olla unionin oikeuden vastainen, ja ehdottaa usein vaihtoehtoisia ratkaisuja. Jos kyseisen toimielimen olisi kuitenkin odotettava jäsenyysvelvoitteiden noudattamatta jättämistä koskevan menettelyn muodollista aloittamista, jotta tällaiseen vuoropuheluun voitaisiin soveltaa luottamuksellista käsittelyä, tämä heikentäisi ennakkovalvonnan käyttämistä ja voisi vaikuttaa kielteisesti sisämarkkinoihin. Komissio väittää lisäksi, että tällaisessa tilanteessa osapuolten asemat tiukentuisivat ja unionin oikeuden mukaisen ratkaisun löytäminen siirtyisi myöhemmäksi.
- 60 Schlyter, Suomen tasavalta ja Ruotsin kuningaskunta riitauttavat nämä väitteet.

b) Unionin tuomioistuimen arviointi asiasta

- 61 Unionin tuomioistuimen vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan sen perustelemiseksi, että toimielin päättää olla antamatta tutustuttavaksi asiakirjaa, jonka sisältämien tietojen ilmaisemista on pyydetty, ei lähtökohtaisesti riitä, että tämä asiakirja kuuluu jonkin asetuksen N:o 1049/2001 4 artiklan 2 ja 3 kohdassa mainitun toiminnan alaan. Kyseisen toimielimen on myös selitettävä, millä tavoin tähän asiakirjaan tutustuminen voisi konkreettisesti ja tosiasiallisesti loukata etua, jota suojataan jollain tässä artikkelissa säädetyllä poikkeuksella (ks. tuomio 27.2.2014, komissio v. EnBW, C-365/12 P, EU:C:2014:112, 64 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).
- 62 Kuten valituksenalaisen tuomion 14 ja 40 kohdasta käy ilmi, komissio perusteli käsiteltävässä tapauksessa asetuksen N:o 1049/2001 4 artiklan 2 kohdan kolmannen luetelmakohdan soveltamista tähän tapaukseen siten, että kyseessä olevan yksityiskohtaisen lausunnon ilmaiseminen yleisölle odotusaikana vähentäisi Ranskan tasavallan halukkuutta tehdä yhteistyötä sen kanssa keskinäisen luottamuksen ilmapiirissä. Kyseinen julkisuus vahingoittaisi näin ollen asetuksen N:o 1049/2001 4 artiklan 2 kohdan kolmannessa luetelmakohdassa tarkoitettujen tutkintatoimien tarkoitusten suojaa.
- 63 Ensinnäkin toisin kuin Ranskan tasavalta väittää, katsoessaan valituksenalaisen tuomion 84–88 kohdassa, että siinä tapauksessa, että direktiivissä 98/34 säädetty menettely olisi tutkintatoimi, kyseessä olevan yksityiskohtaisen lausunnon ilmaiseminen ei välttämättä vahingoittaisi menettelyn tarkoitusta, unionin yleinen tuomioistuin vastasi väitteeseen, joka oli saatettu sen arvioitavaksi.

- 64 Kuten julkisasiamies on todennut ratkaisuehdotuksensa 132 kohdassa, valituksenalaisen tuomion 76 kohdasta käy nimittäin ilmi, että Ranskan tasavalta esitti unionin yleisessä tuomioistuimessa väitteen siitä, ettei pitäisi aliarvioida sitä horjuttavaa vaikutusta, joka on komission ilmoitettuun teknistä määräystä koskevaan ehdotukseen mahdollisesti kohdistaman arvostelun yleisön tietoon saattamisella ennen kuin jäsenvaltio on voinut vastata siihen.
- 65 Kyseisellä väitteellä Ranskan tasavalta pyrki tukemaan komission valituksenalaisen tuomion 77 kohdassa toistettua ja myös riidanalaisen päätöksen 3 kohdassa todettua kantaa, jonka mukaan kyseessä olevan yksityiskohtaisen lausunnon ilmaiseminen odotusaikana vahingoittaisi osapuolten myöhempiä keskusteluja.
- 66 Näin ollen on niin, ettei voida väittää, että unionin yleinen tuomioistuin oli ottanut kyseessä olevan väitteen huomioon viran puolesta.
- 67 Toiseksi Ranskan tasavallan käsiteltävänä olevan valituksen yhteydessä esittämä väite, jonka mukaan yksityiskohtaisen lausunnon ilmaiseminen vahingoittaisi väistämättä sen vuoropuhelun laatua, jota komissio ja asianomainen jäsenvaltio käyvät päästäkseen sovintoratkaisuun, ei myöskään voi menestyä.
- 68 Kuten unionin yleinen tuomioistuin totesi valituksenalaisen tuomion 85 kohdassa, direktiivissä 98/34 säädetyn menettelyn ja erityisesti komission tässä menettelyssä antaman yksityiskohtaisen lausunnon tarkoitus on sen estäminen, että kansallinen lainsäätäjä hyväksyy teknisen määräyksen, joka loisi esteitä tavaroiden tai palvelujen vapaalle liikkuvuudelle tai palvelujen tarjoajien sijoittautumisvapaudelle sisämarkkinoilla.
- 69 Unionin yleinen tuomioistuin muistutti valituksenalaisen tuomion 37 ja 85 kohdassa direktiivin 98/34 tästä tavoitteesta, että unionin vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan kyseisellä direktiivillä pyritään suojaamaan ennakkovalvonnan avulla tavaroiden ja palvelujen vapaata liikkuvuutta sekä palvelujen tarjoajien sijoittautumisvapautta, jotka ovat unionin peruseräjä, ja että tällainen valvonta on hyödyllinen siltä osin kuin tämän direktiivin soveltamisalaan kuuluvat tekniset määräykset voivat aiheuttaa rajoituksia jäsenvaltioiden väliselle tavaroiden ja palvelujen kaupalle; tällaiset rajoitukset voidaan hyväksyä vain, jos ne ovat tarpeellisia sellaisten pakottavien vaatimusten täyttämiseksi, joilla pyritään yleistä etua koskevaan päämäärään (ks. vastaavasti tuomio 10.7.2014, Ivansson ym., C-307/13, EU:C:2014:2058, 41 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).
- 70 Unionin yleinen tuomioistuin totesi valituksenalaisen tuomion 87 kohdassa, että se, että komissio ilmaisee yksityiskohtaisen lausuntonsa, jonka mukaan jäsenvaltion ilmoittaman teknistä määräystä koskevan ehdotuksen jotkut seikat voisivat luoda esteitä tavaroiden vapaalle liikkuvuudelle, palvelujen vapaalle liikkuvuudelle sekä palvelujen tarjoajien sijoittautumisvapaudelle sisämarkkinoilla, ei välttämättä vahingoita tämän menettelyn tarkoitusta.
- 71 Seikat, joihin Ranskan tasavalta ja komissio vetoavat, eivät osoita, että kyseinen toteamus olisi oikeudellisesti virheellinen.
- 72 Sitä vastoin on todettava, että direktiivissä 98/34 säädettyssä järjestelmässä otettiin käyttöön avoimuuden vaatimus, joka sallii kyseisen toteamuksen pitämisen perusteltuna.
- 73 On muistutettava, että direktiivillä 98/34 käyttöön otetulla järjestelmällä pyritään, kuten sen johdanto-osan seitsemännessä perustelukappaleessa todetaan, siihen, että taloudelliset toimijat voivat paremmin hyödyntää sisämarkkinoihin liittyviä etuja, varmistamalla jäsenvaltioissa ehdotettavien teknisten määräysten säännöllinen julkaiseminen ja tarjoamalla näille toimijoille täten mahdollisuus esittää arvionsa näiden määräysten vaikutuksesta.

- 74 Komissio totesi itse riidanalaisen päätöksen 5 kohdassa, että sekä taloudelliset toimijat että kansalaisjärjestöt voivat olla aktiivisia ja kehittää näkemyksillään direktiivillä 98/34 käyttöön otettua järjestelmää. Komissio muistutti riidanalaisen päätöksen kyseisessä kohdassa myös, että koska tällainen osallistuminen edellyttää laajaa avoimuutta, komissio julkaisee säännöllisesti verkkosivuillaan (TRIS) jäsenvaltioiden ehdottamat tekniset määräykset.
- 75 Kyseisen direktiivin johdanto-osan kolmannessa ja kuudennessa perustelukappaleessa todetaan lisäksi, että sisämarkkinoiden moitteettoman toiminnan kannalta on tärkeää varmistaa teknisiä standardeja tai määräyksiä koskevien kansallisten aloitteiden mahdollisimman suuri avoimuus ja että kaikkien jäsenvaltioiden on myös saatava tietoonsa jonkin jäsenvaltion suunnittelemat tekniset määräykset. Kyseisen direktiivin johdanto-osan yhdeksännessä perustelukappaleessa todetaan, että toimenpiteet, joiden tarkoituksena on markkinoiden moitteettoman toiminnan varmistaminen tai markkinoiden kehittymisen jatkuminen, merkitsevät erityisesti kansallisten suunnitelmien avoimuuden lisäämistä sekä ehdotetuista määräyksistä markkinoihin koituvien mahdollisten vaikutusten arvioinnin perusteiden ja edellytysten laajentamista.
- 76 Direktiivin 98/34 8 artiklan 1 kohdan ensimmäisen ja viidennen alakohdan mukaan jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle välittömästi teknisiä määräyksiä koskevat ehdotukset ja viimeksi mainittu ilmoittaa viipymättä muille jäsenvaltioille kyseisestä ehdotuksesta ja kaikista sille toimitetuista asiakirjoista. Kyseisen artiklan 2 kohdan nojalla komissio ja jäsenvaltiot voivat esittää huomautuksia teknistä määräystä koskevasta ehdotuksesta tiedon antaneelle jäsenvaltiolle.
- 77 Tältä osin kyseisen direktiivin 8 artiklan 4 kohdasta käy ilmi, että tämän artiklan nojalla toimitettuja tietoja ei katsota luottamuksellisiksi, jollei ilmoittava jäsenvaltio sitä nimenomaisesti pyydä ja perustele pyyntöään.
- 78 Komission tai jäsenvaltion kyseisen direktiivin 9 artiklan 2 nojalla antamien yksityiskohtaisten lausuntojen osalta on korostettava, ettei direktiivin missään säännöksessä säädetä niiden luottamuksellisuudesta. Näissä olosuhteissa on todettava, että direktiivin 98/34 taustalla olevaa avoimuuden vaatimusta sovelletaan yleensä kyseisiin yksityiskohtaisiin lausuntoihin.
- 79 Tätä päätelmää tukee unionin tuomioistuimen oikeuskäytäntö, jonka mukaan tällä direktiivillä pyritään siihen, että taloudelliset toimijat voivat tuntea niille mahdollisesti asetettavien velvollisuuksien laajuuden ja varautua ennalta teknisten määräysten antamiseen mukauttamalla tarvittaessa ajoissa tavaroitaan tai palveluitaan (ks. vastaavasti tuomio 4.2.2016, Ince, C-336/14, EU:C:2016:72, 83 kohta).
- 80 Lisäksi näiden toimijoiden mahdollisuus saada tietoonsa ei ainoastaan ilmoittavan jäsenvaltion ehdottama tekninen määräys, vaan myös kyseistä teknistä määräystä koskeva kanta, jonka komissio ja muut jäsenvaltiot ovat ilmaisseet antamissaan yksityiskohtaisissa lausunnoissa, edistävät lähtökohtaisesti tavoitetta estää unionin oikeuden kanssa ristiriidassa olevan teknisen määräyksen antaminen.
- 81 Direktiivin 98/34 taustalla oleva avoimuuden vaatimus ei kuitenkaan estä sitä, että komissio voi yksittäistapauksen olosuhteiden perusteella asetuksen N:o 1049/2001 4 artiklan 2 kohdan kolmanteen luetelmakohtaan perustuen evätä oikeuden tutustua yksityiskohtaiseen lausuntoon, jonka se itse tai jäsenvaltio on antanut kyseisen direktiivin 9 artiklan 2 artiklan nojalla, jos komissio voi osoittaa, että oikeus tutustua kyseessä olevaan yksityiskohtaiseen lausuntoon konkreettisesti ja tosiasiallisesti vahingoittaa tavoitetta estää unionin oikeuden kanssa ristiriidassa olevan teknisen määräyksen antaminen.

- 82 Tästä seuraa, ettei unionin yleinen tuomioistuin tehnyt oikeudellista virhettä hylätessään Ranskan tasavallan ja komission väitteet, joiden mukaan vaara jäsenvaltioiden vähäisemmästä yhteistyöstä, sellaisena kuin kyseinen vaara on kuvailtu riidanalaisessa päätöksessä, on asetuksen N:o 1049/2001 4 artiklan 2 kohdan kolmannen luetelmakohdan kannalta riittävä perustelu evätä oikeus tutustua kyseessä olevaan yksityiskohtaiseen lausuntoon.
- 83 Näin ollen unionin yleinen tuomioistuin kumosi perustellusti riidanalaisen päätöksen siltä osin kuin siinä evättiin asetuksen N:o 1049/2001 4 artiklan 2 kohdan kolmannen luetelmakohdan perusteella oikeus tutustua kyseessä olevaan yksityiskohtaiseen lausuntoon.
- 84 Näin ollen ainoan valitusperusteen toinen osa, johon Ranskan tasavalta on vedonnut, hylätään.
- 85 Koska valituksenalaisen tuomion perustelut, joita on tuloksetta moitittu ainoan valitusperusteen toisessa osassa, ovat yksinään riittävät kyseisen tuomion tuomiolauselman perustelemiseksi, kyseinen valitusperuste sekä valitus kokonaisuudessaan on hylättävä.

VI Oikeudenkäyntikulut

- 86 Unionin tuomioistuimen työjärjestyksen 184 artiklan 2 kohdan mukaan on niin, että jos valitus on perusteeton, unionin tuomioistuin tekee ratkaisun oikeudenkäyntikuluista.
- 87 Kyseisen työjärjestyksen 138 artiklan 3 kohdan, jota sovelletaan saman työjärjestyksen 184 artiklan 1 kohdan nojalla muutoksenhakumenettelyssä, mukaan on niin, että jos asiassa osa vaatimuksista ratkaistaan toisen asianosaisen ja osa toisen asianosaisen hyväksi, kukin asianosainen vastaa omista kuluistaan. Kyseistä säännöstä on sovellettava käsiteltävässä asiassa, koska Ranskan tasavalta, Schlyter ja komissio ovat osittain hävinneet asiansa.
- 88 Kyseisen työjärjestyksen 140 artiklan 1 kohdan, jota 184 artiklan 1 kohdan nojalla sovelletaan muutoksenhakumenettelyssä, nojalla Tšekin tasavalta vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan.
- 89 Saman työjärjestyksen 184 artiklan 4 kohdan nojalla myös Suomen tasavalta ja Ruotsin kuningaskunta vastaavat omista oikeudenkäyntikuluistaan.

Näillä perusteilla unionin tuomioistuin (neljäs jaosto) on ratkaissut asian seuraavasti:

- 1) Valitus hylätään.**
- 2) Ranskan tasavalta, Carl Schlyter ja Euroopan komissio vastaavat omista oikeudenkäyntikuluistaan.**
- 3) Tšekin tasavalta vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan.**
- 4) Suomen tasavalta ja Ruotsin kuningaskunta vastaavat omista oikeudenkäyntikuluistaan.**

Allekirjoitukset